

בס"ד

דף ט.

ת"ל בקדש הקדשים תאכלנו, ועי' אבן עזרא ורמב"ן במדבר יח' י' היאך הלימוד מקרא.

ברמב"ם מעה"ק י' ג' משמע דכל דין זה של נאכלו בהיכל הוא בדיעבד (עי' עולת שלמה כאן), ועי' ריב"ז מנין לקח הרמב"ן זאת, ועי' אבן האזל שהקשה דלשון הגמרא משמע לכתחילה, עי' בדבריו.

הא לא כתב קרא וכו', וביאר במשאת משה זבחים כג' שלא נאמר בפסוק שאין חסרון של אכילה במקום רבו, אלא בדין מקום אכילת הקדשים הוא גם בהיכל, אבל מצד הכהן האוכל נשאר החסרון שלא יאכל במקום רבו.

בללה חוץ לחומת העזרה, ולא מבואר איפה היתה בלילת השמן, עי' שפת אמת, וע"ע קרן אורה.

תוד"ה ר"ל הוכיחו מכאן דאין פסול יוצא במנחה קודם קמיצה, והישוב שיטת רש"י עי' חזון יחזקאל א' ב', ועי' מנחת אברהם בשם הגרי"ז.

עי' נתיבות הקודש שהקשה איך הכלי יקדש בחוץ, עי' תירוץ, ובמנחת אברהם בשם הגרי"ז.

ר"י אמר פסולה, ולדעתו גם הכהן הבולל צריך להיות בפנים, עי' חזו"א כ' יד' שזוהי עבודת שירות שבעי פנים, ועי' מנחת אברהם שמצדד דרק הכלי שבולל בו צריך להיות בפנים דאין כלי שרת מקדש בחוץ.

תוד"ה ר"י אמר פסולה, כתבו דאף שאם לא בלל כלל כשירה, הכא שבלל בחוץ גרע, והטעם ביאר החזו"א כה' יב' דהיא מנחה בלולה מקולקלת, וי"א דהטעם שכשר בלא בלל משום כל הראוי לביילה וכו', והכא כשבלל בפסולות ליכא כל כל הראוי וכו', ועי' מנחת אברהם בשם הגרי"ז מש"כ לדחות פי' זה, ועי"ש עוד נ"מ בפירושים אם נוכל לומר דגם לר"ל הביילה פסולה אלא שאינה מעכבת כמו שאם לא היה בולל כלל.

כיון דעשייתה בכלי הוא, עי' רמב"ם מעה"ק יג' ה' דבשעת בלילה א"צ כלי, ואיך מתיישב עם דברי הגמ' עי"ש לח"מ וטהרת הקודש כאן.

יביא מתוך ביתו, ועי' ח' הגרי"ז היאך יוכל למדוד הדבר, ע"ע חזו"א כא' טו', עי"ש עוד.

קמיצה קבעה לה, ועי' חזו"א הנ"ל ובמנחת אברהם בשם הגרי"ז לדון במנחות שאינם נקמצות איך נקבעות.

איתיביה ר"י וכו', ועי' שפת אמת בבאור הדמיון בין לוג שמן של מצורע למנחה.

שיריים שחסרו בין קמיצה להקטרה, ואם חסרו קודם הנחה בכלי, עי' טהרת הקודש שדימה לקדשים שפסול ואינו מקטיר, ועי' קה"י ו' שמחלק ביניהם שבזבחים זה דין לקבל מהפר כשהוא תמים, אבל במנחה אין קשר בין ההנחה בכלי של הקומץ לשיריים שנשאר.

ור"ל אמר אין מקטיר, ועי' רש"ש שהקשה אמאי פסל בדיעבד, עי' מנחת אברהם וקה"י סימן ה'.

כי פליגי אליבא דר"י, ועי' אחרונים שיטמ"ק וחזו"א כב' יח' מנין שר"י דריש גם לגבי מנחה "מן המנחה" ולא רק לגבי זבחים, ועי' תוס' פסחים עח., וע"ע בשיטמ"ק בשם התוס' חיצוניות מה שביאר המחלוקת ר"א ור"י, וע"ע במנחת אברהם מה שהביא בשם הקרן אורה ובשם הגרי"ז.

הרמב"ם פסוהמ"ק יא' כ' מחלק בין קומץ שאם אבדו כל השיריים והקטיר בדיעבד הורצה, לבין זבחים שם א' לא' שאף בדיעבד לא מרצה?, עי' לחם משנה, ובאור שמח מעילה ג' ג' ובאבן האזל שם א' לד'.

לע"נ הג"ר בן ציון חיים בן הגאון רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'